

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
Comisia pentru buget, finanțe și bănci

Nr. XIV/...../.....

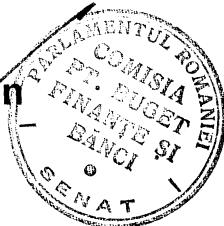
AVIZ

la proiectul legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților

Cu scrisoarea nr. L 127/2003 Comisia pentru buget, finanțe și bănci a fost sesizată pentru aviz cu proiectul de lege menționat.

Ca urmare a dezbaterii acestui proiect de lege, comisia a hotărât să dea aviz favorabil, în forma adoptată de Camera Deputaților, fără amendamente.

Președinte,
Senator **Viorel Ștefan**

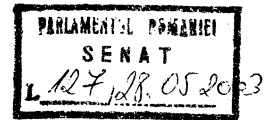

Secretar,
Senator **Maria Ciocan**

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Ciocan".

Domnului senator Constantin Bălălușcă
Președintele Comisiei pentru muncă și protecție socială

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări
Nr.XXIII/349/2003

Domnului Senator **Constantin Bălălaşu**
Președintele Comisiei pentru Muncă și Protecție Socială

Cu adresa nr. L127/2003, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a fost sesizată spre dezbatere și avizare cu *Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților.*

În mai multe ședințe, Comisia juridică a dezbătut atât proiectul de lege adoptat în forma Camerei Deputaților, cât și propunerile Curții Supreme de Justiție de extindere a prevederilor OUG nr.177/2002 și asupra celuilalt personal de specialitate, altul decât magistrații, din instanțe judecătorești, precum și din parchete.

Propunerile Curții Supreme de Justiție au fost trimise spre avizare Ministerului Justiției, Guvernului, Ministerului Finanțelor Publice, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Parchetul Național Anticorupție, din proprie inițiativă, a transmis Comisiei juridice propuneri de extindere a prevederilor ordonanței și pentru personalul auxiliar propriu.

Prin punctele de vedere transmise de aceste autorități se constată că sediul materiei pentru celălalt personal din organele autorității judecătorești este Legea nr.50/1996, respectiv anexele 2, 4, 5 și 6 și nu ordonanța în discuție.

Potrivit prevederilor art.137 alin.(5) din Constituția României „Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.”

De asemenea, în art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2000, privind finanțele publice, s-a prevăzut că în situațiile în care se fac propuneri a căror aplicare atrage majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, inițiatorii au obligația să prevadă mijloacele necesare pentru acoperirea creșterii cheltuielilor. Astfel, propunerile Curții Supreme de Justiție conduc la influențe suplimentare asupra bugetului de stat pe anul 2003, de cca. 600 miliarde lei, cât și pe următorii ani.

Față de cele de mai sus, în ședința din 27 mai 2003, Comisia juridică a hotărât, în unanimitate, să adopte **aviz favorabil**, de principiu, în forma adoptată de Camera Deputaților, **cu următorul amendament:**

„Eliminarea tezei a doua de la alin.(3) al art.27”, deoarece, potrivit art.85 din OG nr.7/2001, aprobată prin Legea nr.493/2002, prevederile referitoare la neimpozitarea avantajelor prevăzute la art.41 alin.(2) din Legea nr.50/1996 au fost abrogate.

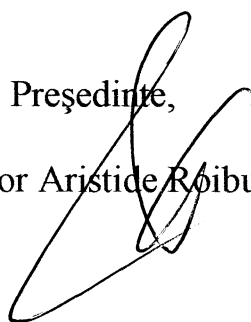
Comisia juridică apreciază că amendamentele Curții Supreme de Justiție exced reglementarea stabilită prin OUG nr.177/2002, iar amendamentele Parchetului Național Anticorupție exced reglementarea și sunt în contradicție cu reglementarea unitară pentru Ministerul Public din structura căruia face parte și tind spre autonomie, independență, din punct de vedere al salarizării, față de Ministerul Public.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare și urmează a fi adoptat potrivit art.74 alin.(2) din Constituția României.

Alăturat, vă remitem: propunerile Curții Supreme de Justiție de modificare a proiectului de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002, punctul de vedere al Guvernului – adresa M.R.P. nr.1864/12.05.2003, punctul de vedere al Ministerului Finanțelor Publice, punctul de vedere al Ministerului Justiției, propunerile de îmbunătățire formulate de Parchetul Național Anticorupție, punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, atât cu privire la propunerile Curții Supreme de Justiție, cât și cu privire la propunerile Parchetului Național Anticorupție.

Președinte,

Senator Aristide Roibu

Secretar

Senator Ion Predescu

București, 27 mai 2003

xxiii/450/03. 11. 2003

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Nr. 25 / 02. apr. 2003.

DOMNULUI SENATOR ARISTIDE ROIBU
PREȘEDINTELE COMISIEI JURIDICE A SENATULUI

Stimate domnule președinte,

Vă transmitem, alăturat, o propunere de îmbunătățire a O.U.G. nr. 177/2002 privind salarizarea și celelalte drepturi ale magistraților, precum și motivarea corespunzătoare susținerii acesteia, cu rugămintea de a fi avută în vedere la discutarea în comisia juridică a Senatului a Legii pentru aprobarea acestei ordonanțe de urgență.

Având în vedere faptul că instanța supremă nu are inițiativă legislativă, urmează ca, în măsura în care apreciați că este necesară și oportună, această propunere să fie însușită și discutată ca amendament, potrivit procedurilor parlamentare legale.

În esență, propunerea noastră se referă la salarizarea personalului de specialitate, altul decât magistrații, cu precizarea că privește nu doar instanța supremă, ci și celelalte instanțe judecătorești, precum și Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și celelalte parchete.

Cu aleasă considerație,

Paul Florea
Președintele Curții Supreme
de Justiție

Curtea Supremă de Justiție
Cabinetul Președintelui

Propunere de modificare a art. 49 din O.U.G. nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților

Propunere:

Art. 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Valoarea de referință sectorială prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta ordonanță de urgență se aplică și personalului salarizat potrivit anexelor nr. 2, 4, 5 și 6 la Legea nr. 50/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 48 referitoare la majorarea în anul 2003 a acestei valori de referință sunt, de asemenea, aplicabile în mod corespunzător.”

(2) În salariile de bază stabilite potrivit alin. 1 este inclusă și majorarea acordată potrivit H.G. nr. 403/2001 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 183 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.”

Motivare:

I.Cadrul legislativ.

1. **Legea nr. 50/1996, astfel cum a fost modificată prin O.G. nr. 83/2000**, a creat un cadru legislativ **unitar** pentru salarizarea magistraților și a personalului auxiliar de specialitate din justiție. Regimul juridic unitar a fost asigurat de art. 1¹, care a stabilit o valoare de referință unică, precum și principiul potrivit căruia această valoare este aceeași cu cea aplicabilă pentru salarizarea funcțiilor de demnitate publică alese și numite din cadrul autorităților legislativă și executivă.

2. **O.U.G. nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, a scindat reglementarea salarizării personalului din justiție**, deoarece, astfel cum rezultă și din titlul acestui act normativ, se referă la salarizarea și celelalte drepturi ale magistraților.

a) **În ceea ce privește pe magistrați**, anexa nr. 1 la această ordonanță de urgență stabilește că valoarea de referință sectorială pentru magistrați este de 1.833.754 lei. Practic, aceasta este chiar valoarea de referință sectorială care, în decembrie 2002, era aplicabilă funcțiilor de demnitate publică alese sau numite din cadrul puterii legislative și executive.

În plus, potrivit art. 48 această valoare de referință s-a majorat cu 6% începând cu data de 1 ianuarie 2003 și se va majora cu 9% începând cu data de 1 ianuarie 2003.

b) În ceea ce privește celelalte categorii de personal, salarizarea lor a rămas să fie reglementată în continuare potrivit Legii nr. 50/1996, cu modificările ulterioare, fiind însă aplicabile și două texte din O.U.G. nr. 177/2002, astfel:

-art. 49 din O.U.G. nr. 177/2002, potrivit căruia " Valoarea de referință sectorială prevăzută în anexele 2, 4, 5, și 6 la Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost majorată prin O.U.G. nr. 187/2001, se majorează cu 6% începând cu data de 1 ianuarie 2003, față de nivelul din luna decembrie 2002, și cu 9% începând cu data de 1 octombrie 2003, față de nivelul din luna septembrie 2003."

Precizăm că anexa nr. 2 se referă la personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor, anexa nr. 4 la personalul Institutului Național de Expertize Criminalistice, anexa nr. 5 la personalul care nu are pregătire juridică din Institutul Național al Magistraturii, iar anexa nr. 6 la personalul de specialitate specific serviciilor de reintegrare socială și supraveghere. Deci, toate aceste categorii de personal din sistemul justiției rămân să fie salarizate potrivit Legii nr. 50/1996, cu modificările ulterioare;

-art. 50 alin. 2 care abrogă expres art. 1¹ din Legea nr. 50/1996, astfel cum a fost modificată prin O.G. nr. 83/2000. De remarcat este faptul că, practic, conținutul art. 1¹ a fost parțial reluat în art. 2 din O.U.G. nr. 177/2002, dar cu o sferă mai restrânsă, adică numai pentru stabilirea indemnizațiilor magistraților, ceea ce înseamnă că abrogarea lui art. 1¹ s-a făcut dintr-o dublă rațiune: prima- pentru a nu exista dublă reglementare în materia salarizării magistraților, din moment ce textul a fost reluat în conținut în art. 2 din O.U.G. nr. 177/2002; a doua- pentru a exprima fără echivoc voința legiuitorului ca principiul consacrat în vechiul art. 1¹ să rămână aplicabil numai magistraților, iar nu și celorlalte categorii de personal din justiție.

II. Controverse privind interpretarea și aplicarea art. 49 și art. 50 alin. 2 din O.U.G. nr. 177/2002.

Art. 49 și art. 50 alin. 2 din O.U.G. nr. 177/2002 au generat nemulțumirea tuturor categoriilor de personal a căror salarizare a rămas să fie reglementată pe baza Legii nr. 50/1996, respectiv a anexelor 2, 4, 5, și 6, și în special a personalului de specialitate din cadrul instanțelor (grefieri).

Aceasta se datorează, în special, problemelor de interpretare și aplicare a reglementărilor în materia salarizării, acumulate în cursul anului 2002 și care, din păcate, nu au primit o rezolvare explicită prin O.U.G. nr. 177/2002.

Astfel, după cum se cunoaște, în cursul anului 2002, întregul personal din justiție s-a confruntat cu unele probleme cauzate de refuzul Ministerului Finanțelor Publice de a recunoaște că salariile trebuiau stabilite pe baza valorii de referință, astfel cum a fost majorată prin Legea bugetului pe anul 2001, indexată potrivit O.U.G. nr. 187/2001.

Aceasta a generat numeroase conflicte de muncă, atât magistrații (judecători și procurori), cât și personalul auxiliar de specialitate formulând numeroase acțiuni în justiție împotriva Ministerului Justiției sau, după caz, împotriva Ministerului Public.

Prin hotărâri judecătorești irevocabile, s-a decis că valoarea de referință corectă, pe baza căreia trebuiau calculate și plătite drepturile salariale în cursul

anului 2002, era aceea prevăzută de Legea bugetului pe anul 2001, iar nu cea din O.G. nr. 83/2000.

Odată stabilit faptul că, în cursul anului 2002, valoarea de referință sectorială corectă era cea stabilită prin Legea bugetului de stat pe anul 2001, problema care se ridică este de a determina la ce valoare de referință se referă art. 49 din O.U.G. nr. 177/2002: la valoarea stabilită prin Legea nr. 50/1996, modificată prin O.G. nr. 83/2000, sau la valoarea de referință stabilită prin Legea bugetului de stat pe anul 2001?

Or, sub acest aspect, art. 49 din O.U.G. nr. 177/2002 este *defectuos* redactat, și deschide două posibilități de interpretare:

A) Începând cu 1 ianuarie 2003, salariile personalului auxiliar de specialitate trebuie stabilite pe baza vechii valori de referință sectoriale, prevăzută de Legea nr. 50/1996, modificată prin O.U.G. nr. 83/2000, majorată prin O.U.G. nr. 187/2001.

Această interpretare se bazează pe următoarele argumente:

Mai întâi, textul trimite expres și neechivoc la *vechea valoare de referință*, prevăzută în anexele la Legea nr. 50/1996, modificată prin O.G. nr. 83/2000, și actualizată cu indicii de inflație stabiliți potrivit O.U.G. nr. 187/2001.

În al doilea rând, fiind *expres abrogate dispozițiile art. 1¹ din Legea nr.50/1996, modificată prin O.G. nr. 83/2000*, nu mai există *temeiul legal* pentru a susține că, începând cu 1 ianuarie 2003, salariile personalului de specialitate din justiție, altul decât magistrații, ar trebui stabilite în funcție de valoarea de referință care a stat la baza indemnizării persoanelor care ocupă funcții de demnitate în cadrul puterii executive și legislative.

În al treilea rând, dacă s-ar fi dorit ca, de la 1 ianuarie 2003, să se aplice și personalului auxiliar de specialitate valoarea de referință prevăzută expres pentru magistrați în *anexa nr. 1 la O.U.G. nr. 177/2002, care nu este alta decât valoarea de referință prevăzută pentru funcțiile de demnitate publică, prin Legea bugetului de stat pe anul 2001, majorată cu indicii de inflație, potrivit O.U.G. nr. 187/2001*, s-ar fi făcut expres referire la această valoare de referință, iar nu la cea din Legea nr. 50/1996, modificată prin O.G. nr. 83/2000.

B) A doua interpretare posibilă este în sensul că și personalului auxiliar de specialitate trebuie să i se aplice, în anul 2003, tot valoarea de referință stabilită prin Legea bugetului de stat pe anul 2001, actualizată potrivit O.U.G. nr. 187/2001 și prevăzută expres de O.U.G. nr. 177/2002 doar pentru magistrați.

Această interpretare se bazează pe următoarele argumente:

Mai întâi, același art. 49 care trimite la Legea nr. 50/1996, are în vedere indexarea, începând cu 1 ianuarie 2003, a valorii de referință sectoriale **“față de nivelul din luna decembrie 2002”**. Or, *valoarea de referință corectă*, care ar fi trebuit aplicată pentru anul 2002, nu era aceea prevăzută de O.G. nr. 83/2000, actualizată prin O.U.G. nr. 187/2001, la care face expres trimitere art. 48, ci aceea prevăzută de Legea bugetului de stat pe anul 2001, pentru demnitari, actualizată potrivit O.U.G. nr. 187/2001.

În al doilea rând, având în vedere **teoria drepturilor câștigate**, nu se poate admite ca, pentru anul 2002, să se recalculeze salariile potrivit valorii de referință prevăzută pentru funcțiile de demnitate publică în Legea bugetului de stat pe anul 2001, actualizată potrivit O.U.G. nr. 187/2001, iar pentru anul 2003 salariile să se

stabilească potrivit vechii valori de referință, mai mică, prevăzută prin Legea nr. 50/1996, modificată prin O.G. nr. 83/2000.

În al treilea rând, există hotărâri judecătorești prin care se recunoaște această valoare de referință atât pentru magistrați, cât și pentru personalul auxiliar, atât pentru anul 2002, cât și pentru viitor, deci și pentru anul 2003, pronunțate anterior adoptării O.U.G. nr. 177/2002.

C) În aceste condiții, apreciem că este necesară reformularea în mod corespunzător a art. 49, astfel încât să se recunoască și personalului de specialitate, altul decât magistrații, dreptul la un salariu stabilit pe baza valorii de referință prevăzută de anexa nr. 1 la O.U.G. nr. 177/2002.

Dat fiind că se nesocotește principiul fundamental al respectării drepturilor câștigate, reglementarea actuală cuprinsă în art. 49 consacră practic o diminuare a salariilor de bază ale acestui personal, de natură să creeze tensiuni în cadrul instanțelor.

Dacă nu se va rezolva prin lege această problemă, există riscul declanșării unor noi procese în instanță de către personalul de specialitate din cadrul instanțelor, pentru a se stabili că valoarea de referință consacrată în anexa la O.U.G. nr. 177/2002 îi este aplicabilă și în continuare, începând cu 1 ianuarie 2003.

De asemenea, nu trebuie omis faptul că o bună funcționare a instanțelor judecătorești nu este posibilă fără un personal de specialitate bine pregătit profesional și care să beneficieze de o remunerație corespunzătoare. Totodată, un tratament juridic unitar din punctul de vedere al valorii de referință care stă la baza sistemului de salarizare este justificat și de faptul că o mare parte din acest personal are studii superioare, mulți grefieri fiind absolvenți ai unor facultăți de drept, iar, în perspectivă, numărul acestora este în creștere.

IV. În măsura în care se acceptă propunerea de modificare a actualului art. 49, în sensul celor menționate mai sus, având în vedere dispozițiile similare din celelalte acte normative care reglementează salarizarea, precum art. 27 din O.U.G. nr. 192/2002 privind reglementarea drepturilor de natură salarială ale funcționarilor publici și art. 3 din O.U.G. nr. 191/2002 privind salarizarea personalului contractual în anul 2003, se propune ca în viitor, dată fiind aplicarea valorii de referință prevăzută în anexa la O.U.G. nr. 177/2002 și personalului altul decât magistrații, să se se înlăture efectele H.G. nr. 403/2001, astfel încât să se respecte coeficienții funcțiilor prevăzute în anexele la Legea nr. 50/1996.

Într-adevăr, aplicarea H.G. nr. 403/2001 a creat o situație anormală, deoarece salariile de bază au fost majorate cu un procent diferit, calculat în funcție de câștigul/venitul brut din luna martie 2001, care, la rândul lui era diferit de la caz la caz, datorită nivelului diferit al sporurilor și al celorlalte drepturi salariale. S-a ajuns astfel la situația ca, pentru aceeași funcție, salariile de bază astfel cum au fost majorate să fie diferite. Persoanele care la nivelul lunii martie aveau un câștig salarial mai mic au primit un procent mai mare, ceea ce a condus la un salariu de bază mai mare decât persoanele care, datorită sporurilor (de vechime în muncă, de fidelitate) au avut un câștig salarial mai mare și au primit un procent de majorare mai mic.

Considerăm că această situație nu poate fi menținută și pe viitor, fiind contrar tuturor principiilor de salarizare ca, în cadrul aceleiași funcții, nivelul salariului de bază să fie diferențiat.

XXIII/349/14.V. 2003

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

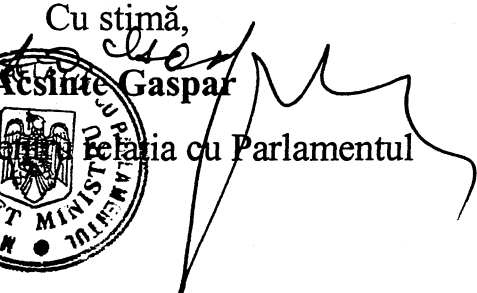
București, Piața Victoriei nr. 1, Telefon: 222 36 77, Fax: 222 36 52

București, 12.05.2003
Nr. 1864/MRP

Domnule președinte,

Dând urmare adresei dumneavoastră nr. XXIII/349/2003, vă transmitem, alăturat, Nota referitoare la propunerile Curții Supreme de Justiție privind modificarea proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, ce a fost dezbătută și aprobată în ședința Guvernului din data de 8 mai 2003.

Cu stimă,

Csintei Gaspar
ministru pentru relația cu Parlamentul

Domnului senator **Aristide Roibu**

președintele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului

GUVERNUL ROMÂNIEI

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr. 1, Telefon: 222 36 77, Fax: 222 36 52

București, 07.05.2003

Nr. 1864/MRP

NOTĂ

referitoare la propunerile Curții Supreme de Justiție privind modificarea proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților

I. Prin adresa nr. XXIII/349/2003, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului a solicitat **punctul de vedere al Guvernului asupra propunerilor Curții Supreme de Justiție cu privire la modificarea art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, în sensul ca valoarea de referință sectorială de 1.833.754 lei stabilită pentru magistrați să se aplice și personalului auxiliar de specialitate, precum și celuilalt personal din organele autorității judecătorești salarizat potrivit anexelor 2, 4, 5 și 6 din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului a solicitat, potrivit art. 110 alin. (1) din Constituție, **punctul de vedere al Guvernului, având în vedere implicațiile bugetare ale acestei propuneri de modificare a art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002.**

II. Având în vedere propunerile formulate, sunt de semnalat următoarele:

1. Potrivit prevederilor art. 137 alin. (5) din Constituția României **"Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare"**.

În temeiul acestor prevederi, prin art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice s-a prevăzut că, în cazurile în care se fac propuneri a căror aplicare atrage **majorarea cheltuielilor aprobate prin buget**, inițiatorii au obligația să prevadă mijloacele necesare pentru acoperirea creșterii cheltuielilor.

2. Propunerile Curții Supreme de Justiție conduc la **influențe suplimentare, atât asupra bugetului de stat pe anul 2003 - de circa 600 miliarde lei – cât și pe următorii ani.**

3. În situația în care valoarea de referință sectorială se majorează conform propunerii, ar **rezulta decorelări față de nivelul salariilor de bază minime stabilite pentru alte categorii de salariați bugetari**, cum ar fi: pentru funcția de grefier gradul I, cu studii superioare, care are în prezent 7.314.000 lei, iar ca urmare a majorării propuse ar ajunge la 9.719.000 lei, se depășește nivelul salariului de bază actual pentru funcția de profesor universitar cu vechime de peste 40 de ani, de 7.626.000 lei, precum și nivelul salariului de bază maxim al medicului primar din unități neclinice, de 8.442.000 lei.

4. **Reglementările propuse nu pot fi cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, întrucât, așa cum rezultă și din titlu, aceasta se referă numai la salarizarea magistraților**, fiind necesară modificarea dispozițiilor Legii nr. 50/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la salarizarea personalului auxiliar de specialitate și a celuilalt personal din organele autorității judecătorești. Este necesar să se revadă întregul sistem de salarizare a personalului auxiliar de specialitate de la instanțe și parchete, precum și a altor categorii de personal cuprins în anexele 2, 4, 5 și 6 din Legea nr. 50/1996, în condițiile în care se pot asigura resursele financiare necesare.

5. În examinarea propunerii trebuie să se țină seama și de obligațiile asumate de România prin Memorandumul Suplimentar încheiat cu Fondul Monetar Internațional cu privire la politica salarială în anul 2003.

6. Ținând seama de cele menționate la punctele 1 – 5, **Guvernul nu susține propunerile făcute de Curtea Supremă de Justiție privind modificarea art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților.**

Acciinte Gaspar
ministru pentru relația cu Parlamentul

XXIII/349/26.V.2003

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Nr. 53862/26.05.2003

CABINET SECRETAR DE STAT

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
S E N A TComisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări
Domnului Președinte,
Senator Aristide Roibu

În vederea respectării prevederilor art.82 din Ordonanța Guvernului nr.7/2001 privind impozitul pe venit, potrivit cărora promovarea de reglementări legislative privind impunerea veniturilor persoanelor fizice se poate face numai cu respectarea principiilor din această ordonanță și numai prin acte normative speciale privind impozitele și taxele, vă rugăm să acceptați, cu ocazia dezbaterii proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, următorul amendament:

“Eliminarea tezei a doua de la alin.(3) al art.27.”

Pe lângă motivația mai sus prezentată, avem în vedere și faptul că, potrivit art. 85 din Ordonanța Guvernului nr.7/2001, aprobată prin Legea nr.493/2002, prevederile referitoare la neimpozitarea avantajelor prevăzute la art. 41 alin. (2) din Legea nr.50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost abrogate.

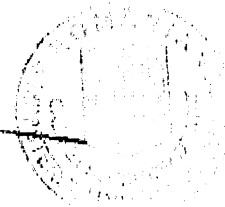
Menționăm că avantajele respective se refereau atât la magistrați cât și la personalul auxiliar de specialitate.

Astfel, în condițiile în care nu se acceptă amendamentul, neimpozitarea avantajelor rămâne abrogată numai pentru personalul auxiliar de specialitate, ceea ce ar crea o situație discriminatorie în cadrul instituțiilor din domeniul autorității judecătorești și totodată s-ar încălca principiul potrivit căruia impunerea veniturilor persoanelor fizice se stabilește prin acte normative speciale privind impozitele și taxele.

Cu stimă,

Secretar de stat,

Maria Manolescu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
CABINET MINISTRU

Nr.41169/142402/06.05.2003

Primito azi
6.V.2003
XXIII/349/G.V.2003

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
S E N A T

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări
Domnului Președinte,
Senator Aristide Roibu

Referitor la adresa dvs.nr.XXIII/349/2003, prin care ne transmiteți propunerile formulate de Curtea Supremă de Justiție la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, arătăm următoarele: —

La elaborarea proiectului ordonanței de urgență privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților a fost avută în vedere reevaluarea valorii de referință sectorială numai pentru magistrați, ținând seama de necesitatea remunerării magistraților la un astfel de nivel încât să fie feriți de presiuni care să le afecteze independența și imparțialitatea, cum, de altfel, se prevede și în Recomandarea R.94(12) a Consiliului Europei cu privire la independența și rolul justiției, precum și în Carta Europeană privind Statutul judecătorului.

S-a avut în vedere, de asemenea, faptul că decizia, în actele de justiție, revine magistraților, celălalt personal din cadrul instanțelor, așa cum rezultă și din denumirea dată de lege acestei categorii de personal, este **personal auxiliar** de specialitate, iar faptul că o parte din acest personal are studii superioare, nu-i conferă și dreptul la același nivel de salarizare, atribuțiile și răspunderile personalului respectiv nefiind comparabile cu ale magistraților.

De asemenea, precizăm că salariile grefierilor, chiar și în condițiile reglementărilor în vigoare în prezent, depășesc nivelul salariilor funcționarilor publici din ministere.

Astfel, începând cu luna octombrie 2003, în condițiile actualelor reglementări, un consilier categoria A clasa I gradul 1 din minister, poate avea un salariu de 11.434.500 lei lunar (salariu de bază și sporuri), iar un grefier gradul I poate avea 13.951.000 lei lunar (salariu de bază și sporuri), sau în condițiile acceptării amendamentului formulat de Curtea Supremă de Justiție, 18.539.500 lei lunar.

În ce privește grefierul treapta I, cu studii medii, acesta va putea avea, începând cu aceeași dată, 12.556.250 lei lunar, respectiv, în condițiile acceptării amendamentului formulat de Curtea Supremă de Justiție, 16.686.000 lei lunar, în timp ce un referent categoria C clasa I gradul 1 din minister va putea atinge un nivel maxim de numai 6.118.200 lei lunar.

Din exemplele mai sus prezentate, rezultă că în cazul acceptării amendamentului formulat de Curtea Supremă de Justiție, salariul unui consilier cu studii superioare, din minister, va putea fi depășit chiar și de către un grefier cu studii medii.

Menționăm, de asemenea, că în categoria personalului auxiliar de specialitate sunt cuprinse și funcții pentru ocuparea cărora sunt necesare studii medii sau chiar școală generală, ca de exemplu: arhivar registrator, agent procedural, aprod.

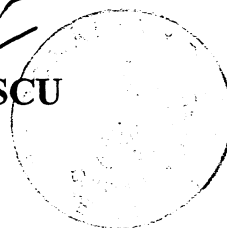
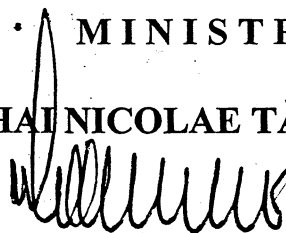
Față de cele mai sus prezentate, considerăm că propunerile Curții Supreme de Justiție nu sunt justificate.

Pe de altă parte, acceptarea acestor amendamente ar conduce la influențe financiare suplimentare, atât asupra bugetului de stat pe anul 2003, de circa 600 miliarde lei, cât și pe următorii ani.

Ca urmare, Ministerul Finanțelor Publice nu poate susține o asemenea propunere, având în vedere și obligațiile asumate prin Memorandumul Suplimentar încheiat cu Fondul Monetar Internațional cu privire la politica salarială în anul 2003.

Cu stimă,

• **MINISTRU,**
MIHAI NICOLAE TĂNĂSESCU

ROMÂNIA

MINISTERUL JUSTIȚIEI
*Cabinetul Ministrului*Nr.143/AN/2003
25.04.2003

**Domnului
Acșinte Gaspar
Ministru pentru relația cu Parlamentul**

Stimate domnule ministru,

Urmare adresei dvs. nr.1864/MRP din 11.04.2003, prin care ne solicitați opinia asupra propunerilor de modificare a proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, formulate de Curtea Supremă de Justiție și depuse de Comisia juridică de disciplină, numiri, imunități și validări a Senatului, vă comunicăm următoarele:

Prin amendamentele formulate, Curtea Supremă de Justiție propune modificarea art.49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.177/2002 în sensul ca valoarea de referință sectorială de 1.833.754 lei stabilită pentru magistrați să se aplice și personalului auxiliar de specialitate și celuilalt personal din organele autorității judecătorești salarizat potrivit anexelor 2, 4, 5 și 6 din Legea nr.50/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din estimările direcției de specialitate din Ministerul Justiției rezultă că aplicarea acestei valori de referință sectorială pentru tot personalul din sistemul justiției presupune un efort bugetar de aproximativ 700.000.000 mii lei anual.

În condițiile în care se pot asigura resursele financiare necesare, suntem de acord cu amendamentele propuse de Curtea Supremă de Justiție, însă precizăm că aceste reglementări nu pot fi cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.177/2002, întrucât așa cum rezultă și din titlu, aceasta se referă numai la salarizarea magistraților, ci este necesară modificarea dispozițiilor Legii nr.50/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la salarizarea personalului auxiliar de specialitate și a celuilalt personal din organele autorității judecătorești.

Menționăm însă că, în acest caz, este necesar să se revadă întreg sistemul de salarizare a personalului auxiliar de specialitate de la instanțe și parchete, precum și a altor categorii de personal cuprins în anexele 2, 4, 5 și 6 din Legea nr.50/1996.

Cu deosebită considerație,

Ministrul justiției,

Rodica Mihaela STĂNOIU

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL NAȚIONAL ANTICORUPȚIE
Nr. 381/C/2003

XXIII / 349 / 21. IV. 2003

21 aprilie 2003

Domnului

ARISTIDE ROIBU
Președintele Comisiei juridice, de numiri,
disciplină, imunități și validări a
Senatului României

Avem deosebita onoare de a vă supune atenției observațiile și propunerile noastre, mai jos-menționate, referitoare la unele modificări și completări ale unor dispoziții cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aflată în dezbateră Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului României, rugându-vă să le examinați și să le promovați.

I. În art. 1 alin. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție (astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 503/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție) se prevede expres că Parchetul Național Anticorupție a fost înființat, **la nivel național**, ca parchet specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, și este organizat "**ca structură autonomă**, cu personalitate juridică, în cadrul Ministerului Public", fiind condus de un procuror general și coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Potrivit art. 2 din ordonanța de urgență mai sus-menționată, "**Parchetul Național Anticorupție este independent în raporturile cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea ...**".

Din cuprinsul dispozițiilor legale mai sus-menționate rezultă, fără putință de tăgadă, că Parchetul Național Anticorupție este organizat la nivel național, ca un parchet cu structură autonomă și personalitate juridică, fiind independent în relațiile cu parchetele de pe lângă instanțele judecătorești, inclusiv cu Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

De altfel, în scopul întăririi autonomiei Parchetului Național Anticorupție, a independenței sale în raporturile cu toate parchetele de pe lângă instanțele judecătorești, au fost adoptate noi reglementări prin Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Astfel, spre exemplu, în noul cuprins al art. 4 alin. 3 teză a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 se prevede că "**Fondurile alocate Parchetului Național Anticorupție se aprobă distinct de Parlament**, ca anexă la bugetul Ministerului Public", în art. 5 alin. 2 se precizează că, "În cadrul Parchetului Național Anticorupție la nivel central se pot organiza servicii și birouri, **prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție** (și nu, "prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, la propunerea procurorului general al Parchetului Național Anticorupție", așa cum se prevedea în textul anterior, aprobat prin Legea nr. 503/2002), iar din conținutul alin. 4 ale art. 5 și 7, nou introduse, rezultă că **procurorul general al Parchetului Național Anticorupție înființează, prin ordin, servicii, birouri și alte compartimente de activitate** (Cartea II, titlul I, art. II, pct. 6-8 și 10).

De asemenea, principiul autonomiei Parchetului Național Anticorupție este consacrat și în alte dispoziții ale Legii privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în modul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cum sunt, de pildă, cele prevăzute în art. 16 alin. 1¹ din Legea nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială (Cartea II, titlul I, art.IV), "conform căroră sesizarea Președintelui României pentru a cere urmărirea penală împotriva unui membru al Guvernului se face de către primul-ministru, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție**".

Apreciem că principiul independenței Parchetului Național Anticorupție față de celelalte parchete de pe lângă instanțele judecătorești, consacrat în dispozițiile legale mai sus-menționate, trebuie să-și găsească

aplicabilitatea și în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, fapt pentru care propunem modificarea și completarea unor dispoziții legale, prin introducerea cuvintelor subliniate, după cum urmează :

1. Art. 8 alin. 2 teza a doua

"Numărul posturilor pentru care se poate face promovarea pe loc se stabilește pentru judecători de ministrul justiției, iar pentru procurori, de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție**, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de condițiile concrete ale fiecărei instanțe sau, după caz, ale fiecărui parchet, precum și de resursele bugetare aprobate".

2. Art. 13

"Îndemnizațiile de încadrare brute lunare și celelalte drepturi ale magistraților se stabilesc, potrivit legii, de ministrul justiției, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție**, după caz".

3. Art. 20

"Activitatea profesională a magistraților și a personalului de specialitate salarizați potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se evaluează anual cu calificative de "foarte bun", "bine", "satisfăcător" sau "nesatisfăcător", conform metodologiei aprobate, după caz, de ministrul justiției, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție**, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii".

4. Art. 22

"În cazul în care ordonatorul principal de credite și **Parchetul Național Anticorupție** realizează economii prin reducerea cheltuielilor cu salariile, **aceștia pot acorda** premii în cursul anului, în limita a 5% din fondul de salarii prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli, personalului

care asigură realizarea activității ce reveneau posturilor din care au provenit economiile".

5. Art. 23 alin. 2

"Parchetul Național Anticorupție poate acorda premii lunare în limita a 10% din cheltuielile cu salariile, cu încadrarea în fondurile aprobate anual prin buget cu această destinație. Premiile se pot acorda magistraților și celorlalte categorii de personal care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate, apreciate ca valoroase. Sumele neconsumate pot fi utilizate în lunile următoare în cadrul aceluiași an bugetar".

Precizăm că dispozițiile mai sus-menționate sunt similare cu cele ale art. 15 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2002 privind reglementarea drepturilor de natură salarială ale funcționarilor publici, iar prin adoptarea lor s-ar realiza un tratament egal între autoritățile statului, pe de o parte, și ar constitui un stimulent material necesar ce s-ar acorda magistraților și celorlalte categorii de personal care contribuie din plin la combaterea corupției, pe de altă parte.

6. Art. 24

"Criteriile pentru acordarea premiilor prevăzute la art. 21-23 se aprobă prin ordin, după caz, de ministrul justiției, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii".

7. Art. 25 alin. 3

"Mutarea în altă localitate se va putea face în toate cazurile cu asigurarea unei locuințe de serviciu de către Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și Parchetul Național Anticorupție, după caz".

8. Art. 27 alin. 1

"Magistrații, precum și familiile acestora beneficiază, ca măsură de protecție socială, de înlesniri stabilite prin ordin al ministrului

justiției, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție**, după caz, cu privire la folosirea caselor de odihnă, a sanatoriilor și a altor amenajări recreative și sportive aflate în proprietatea sau în administrarea Ministerului Justiției, a Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și, respectiv, **a Parchetului Național Anticorupție**".

9. Art. 30 alin. 2

"Condițiile de acordare a sporului prevăzut la alin. (1) se aprobă, după caz, de ministrul justiției, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție**, în funcție de condițiile deosebite, grele, vătămătoare sau periculoase, stabilite potrivit legii, dacă cel puțin 70% din activitate se desfășoară în aceste condiții".

10. Art. 31 alin. 1 și 2

"Magistrații și personalul de specialitate prevăzut de prezenta ordonanță de urgență, trimiși în străinătate, invitați pe contul organizațiilor sau a altor parteneri străini, pentru acțiuni în interesul serviciului, beneficiază în țară de drepturile stabilite prin regulamentul aprobat prin ordin al ministrului justiției, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau, după caz, **al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție**, cu respectarea limitelor maxime aplicabile în instituțiile publice.

Pentru deplasările în străinătate dispuse de ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție **sau procurorul general al Parchetului Național Anticorupție** cheltuielile necesare, inclusiv indemnizația de cazare și diurna în valută, se aprobă de cel care a dispus deplasarea în limitele reglementărilor aplicabile personalului instituțiilor publice".

11. Art. 37 alin. 2 teza a treia

"Statele de personal și statele de funcții pentru parchete se propun de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea

Supremă de Justiție sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție".

12. Art. 42 alin. 1

"Magistrații și celelalte categorii de personal de specialitate prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, nemulțumiți de modul de stabilire a drepturilor salariale, pot face contestație, în termen de 5 zile de la data comunicării, la organele de conducere ale Ministerului Justiției, ale Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau ale Parchetului Național Anticorupție, după caz".

II. În vederea creării condițiilor necesare realizării atribuțiilor prevăzute de lege de către Parchetul Național Anticorupție și având în vedere schimburile permanente de informații transmise de delegațiile străine și invitații din țară sau din străinătate, **propunem introducerea unui nou articol, după art. 31, respectiv art. 31¹, cu următorul cuprins:**

"Pentru primirea delegațiilor străine și a invitațiilor din țară sau din străinătate se constituie fondul de protocol al Parchetului Național Anticorupție care se include în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat anual pentru Parchetul Național Anticorupție".

III. Întrucât prin Ordinul nr. 1322/C/2001 din 12 iunie 2001 al ministrului justiției a fost înființată funcția de **grefier șef de cabinet** (al procurorului general și adjuncților acestuia), care este absolut necesară bunei funcționări a Ministerului Public, iar în Legea nr. 50/1996 nu există stabilită îndemnizația de conducere pentru o astfel de funcție (existând reglementări doar pentru funcțiile de conducere ierarhic inferioare), **propunem modificarea Anexei nr. 2, cap. B la Legea nr. 50/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin introducerea la începutul acestui capitol a funcției de "Grefier șef cabinet din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție", cu îndemnizația de conducere de 30% și completările corespunzătoare ale pct. 2 și 3, după cum urmează :**

**B. Îndemnizații de conducere pentru personalul auxiliar de specialitate
cu funcții de conducere la instanțele judecătorești și parchete**

Nr. crt.	Funcția	Îndemnizația de conducere în procente din salariul de bază - limita maximă -
1.	Grefier-șef cabinet din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și Parchetul Național Anticorupție	30%
2.	Grefier-șef secție din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și Parchetul Național Anticorupție	25%
3.	Grefier-șef serviciu din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și Parchetul Național Anticorupție	20%
4.	Prim-grefier la curtea de apel și parchetul de pe lângă curtea de apel	20%
5.	Grefier-șef de secție la curtea de apel și parchetul de pe lângă curtea de apel	18%
6.	Prim-grefier la tribunal și parchetul de pe lângă tribunal	18%
7.	Grefier-șef secție la tribunal și parchetul de pe lângă tribunal	15%
8.	Grefier-șef judecătorie și parchetul de pe lângă judecătorie	15%
9.	Grefier-șef secție judecătorie și parchetul de pe lângă judecătorie	15%

NOTĂ :

Îndemnizațiile de conducere pentru instanțele și parchetele din municipiul București sunt mai mari cu 10%.

Cu deosebită stimă,

PROCUROR GENERAL ,
Ioan Amarie

